The Book of Daniel - Number Ninety-Six

De drievoudige toepassing van profetie: ontsluiting van het profetische kader voor de laatste dagen

Jeff Pippenger
2024-02-29

Het kader van William Millers profetische boodschap bestond uit de twee verwoestende machten van het heidendom, gevolgd door het pausdom, en het kader van Future for America's profetische boodschap bestaat uit de drie verwoestende machten van het heidendom, gevolgd door het pausdom, gevolgd door het afvallige protestantisme, terwijl zij aan het einde alle gelijktijdig werkzaam zijn. Een fundamentele profetische sleutel voor Millers profetisch verstaan was dat „het dagelijks" in het boek Daniël een symbool van het heidendom was, want daardoor werd het verband vastgesteld tussen de twee verwoestende machten, die het kader van zijn profetisch verstaan vormden. Een fundamentele profetische sleutel voor Future for America's profetisch verstaan is eveneens dat „het dagelijks" in het boek Daniël een symbool van het heidendom is, want de historische vervulling van het heidendom stelde de volgorde van gebeurtenissen vast in Daniël elf, verzen veertig en eenenveertig, die het kader van Future for America's profetisch verstaan vormden.

Zoals altijd het geval is met nieuw licht, werd de voortgang van de waarheid die in 1989 bij de ineenstorting van de Sovjet-Unie werd ontzegeld, bestreden door vele uiteenlopende stemmen. Het verzet dat tegen de waarheid werd ingebracht, bracht steevast een duidelijker begrip van de waarheid voort. In die vroege controversen tegen de waarheid die in de laatste zes verzen van Daniël elf wordt gevonden, werden verscheidene profetische regels die zich in de Bijbel bevinden, erkend als wezenlijke bewijzen ter ondersteuning van de vermeerdering van kennis die plaatsvond toen het boek Daniël in 1989 werd ontzegeld. Wij beschouwen thans een van die regels, die wij „een drievoudige toepassing van profetie" noemen.

Wij begonnen met het beschouwen van twee drievoudige toepassingen die op één niveau dezelfde lijn zijn, maar op een ander niveau verschillend. De eerste twee manifestaties van Rome (heidens en pauselijk) vestigden de derde manifestatie van het Moderne Rome. De eerste twee manifestaties van Babylon (Babel en Babylon) vestigden de derde manifestatie van het Moderne Babylon. Het Moderne Rome is het beest van Openbaring zeventien dat het Moderne Babylon berijdt en waarover het heerst. Zij zijn even onderscheiden als een cowboy van zijn paard, maar zij bedrijven ook geestelijke hoererij met elkaar, zodat zij op dat niveau één zijn. Er zijn nog twee andere drievoudige toepassingen van de profetie die een soortgelijke verhouding bezitten.

De eerste twee manifestaties van Elia (Elia en Johannes de Doper) bevestigen de derde Elia van de laatste dagen. Tevens bevestigen de eerste twee boodschappers die de weg bereiden voor de Boodschapper van het Verbond (Johannes de Doper en William Miller), de boodschapper die in de laatste dagen de weg bereidt voor de Boodschapper van het Verbond. Er zijn drie belangrijke punten te onderkennen in deze twee lijnen van drievoudige toepassingen van de profetie.

Een eerste punt is dat de feitelijke historische vertegenwoordigers van de twee lijnen van drievoudige toepassingen van de profetie in wezen dezelfde historische personen zijn, maar dat hun doel in de twee voorstellingen duidelijk verschillend is. Het tweede punt is het onderkennen waarin het onderscheid bestaat tussen de twee nauw verwante drievoudige toepassingen van de profetie. Het onderscheid is dat Elia een uitwendig werk in de laatste dagen vertegenwoordigt, en dat de boodschapper die de weg bereidt voor de Boodschapper van het Verbond, een inwendig werk in de laatste dagen vertegenwoordigt.

Het derde punt dat opgemerkt moet worden, is dat Jezus, als de Alfa en de Omega, de derde Elia, en ook de derde boodschapper die de weg bereidt, identificeert met zowel een eerste als een laatste Elia-boodschapper, en met een eerste en laatste boodschapper die de weg bereidt voor de Boodschapper van het Verbond. De Elia-boodschapper van de eerste engel en de Elia-boodschapper van de derde engel vormen samen de derde vervulling van Elia, en de boodschapper die de weg bereidt wordt voorgesteld als de boodschapper van de bewegingen van zowel de eerste als de derde engel.

Elia, de profeet, verschaft een illustratie van de eindtijdconfrontatie tussen Gods volk en de drievoudige unie van het moderne Rome in de confrontatie op de berg Karmel.

De berg Karmel ligt in het noorden van Israël, nabij de Middellandse Zeekust. Hij strekt zich ruwweg uit van noordwest naar zuidoost en vormt een markante bergkam die zich over ongeveer 39 mijl (63 kilometer) uitstrekt. De vlakte van Megiddo, ook wel bekend als de Jizreëlvallei, ligt ten zuidoosten van de berg Karmel. De berg Karmel en de vlakte van Megiddo liggen betrekkelijk dicht bij elkaar wat de afstand betreft. De afstand tussen beide bedraagt in rechte lijn (hemelsbreed) ongeveer 20 tot 25 mijl (32 tot 40 kilometer). Ten westen van de berg Karmel ligt de Middellandse Zee, en ten oosten van de vlakte van Megiddo en de Jizreëlvallei ligt het Meer van Galilea, ook bekend als het Meer van Tiberias of het Meer van Kinneret.

In de Openbaring duidt de slag van Armageddon op de vallei van Megiddo, en de inspiratie wilde niet dat studenten van de profetie zouden menen dat het boek Openbaring zijn boodschap in letterlijke termen aanduidde; daarom gebruikte zij, toen zij Armageddon (Megiddo) als Armageddon aanduidde, het woord „har”, dat berg betekent, om duidelijk te maken dat de strijd een geestelijke voorstelling was van de eindstrijd waartoe de draak, het beest en de valse profeet de wereld voeren.

Door Megiddo als Armageddon aan te duiden, zorgde Johannes ervoor dat het niet als een letterlijke geografische locatie zou worden opgevat, want Megiddo is een vallei en heeft geen bergen. In de onmiddellijke nabijheid ligt de berg Karmel, waar Elia’s confrontatie met Achab en de profeten van Izebel plaatsvond; aldus zijn zowel Megiddo als de berg Karmel beide illustraties van de eindstrijd van Armageddon.

Als men een driehoek zou trekken met Jeruzalem, de berg Karmel en het dal van Megiddo, dan zou Jeruzalem zich in de zuidoostelijke hoek van die driehoek bevinden, met de berg Karmel in het noordwesten en het dal van Megiddo in het noordoosten. Het gebied dat symbolisch de slag van Armageddon voorstelt, wordt begrensd door twee zeeën, en de koning van het noorden (de

hoer van het moderne Babylon) komt aan zijn einde tussen de zeeën en de heerlijke heilige berg. En in die tijd sluit de menselijke genadetijd.

> Maar geruchten uit het oosten en uit het noorden zullen hem verontrusten; daarom zal hij uittrekken in grote grimmigheid om velen te verdelgen en volkomen om te brengen. En hij zal de tenten van zijn paleis opslaan tussen de zeeën op de heerlijke heilige berg; toch zal hij aan zijn einde komen, en niemand zal hem helpen. En in die tijd zal Michaël opstaan, de grote Vorst, Die staat voor de kinderen van uw volk; en er zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk was, tot op diezelfde tijd; en in die tijd zal uw volk verlost worden, ieder die geschreven gevonden wordt in het boek. Daniël 11:44–12:1.

De drievoudige toepassing van Elia vertegenwoordigt de uiterlijke confrontatie van Gods volk met de koning van het noorden, die het hoofd is van de drievoudige verbintenis van de draak, het beest en de valse profeet, welke de wereld naar Armageddon voert. Elia's drie vijanden, die een voorafbeelding waren van de drievoudige verbintenis, waren Achab, die de koning was van de tien noordelijke stammen en de tien koningen van Openbaring zeventien vertegenwoordigde, die hoererij bedrijven met de hoer van Babylon en ermee instemmen hun koninkrijk aan de hoer te geven voor „één uur", hetgeen „het uur" is van de crisis rondom de zondagswet. De hoer van Babylon werd vertegenwoordigd door Izebel, en Izebels Baälprofeten en de priesters van het bos vertegenwoordigen de valse profeet.

De crisis van de zondagwet begint met de spoedig komende zondagwet in de Verenigde Staten en eindigt wanneer Michaël opstaat. Wanneer die zondagwet komt, roept de tweede stem van Openbaring hoofdstuk achttien Gods andere kudde uit Babylon. De tijdsperiode vanaf de roep om uit Babylon te gaan tot aan het sluiten van de genadetijd is de periode van het oordeel over de hoer van Babylon. Het is ook de tijdsperiode waarin de Heilige Geest zonder mate wordt uitgestort. Het is het „uur" waarin de tien koningen ermee instemmen samen te regeren met de hoer van Tyrus, die niet langer vergeten is. Het is het „uur" van de grote „aardbeving" van Openbaring elf, wanneer de honderd vierenveertigduizend als een banier worden opgericht.

> En de koningen der aarde, die met haar gehoereerd hebben en in weelde met haar hebben geleefd, zullen over haar wenen en rouw bedrijven, wanneer zij de rook van haar verbranding zullen zien. Zij zullen van verre staan uit vrees voor haar pijniging, en zeggen: Wee, wee, de grote stad Babylon, die machtige stad! want in één uur is uw oordeel gekomen. Openbaring 18:9, 10.

Zoals Johannes Megiddo aanduidde als de berg („har") van Megiddo om een geestelijke en geen letterlijke waarheid aan te duiden, zo wordt het oordeel over de hoer van Babylon en Tyrus aangeduid als plaatsvindend gedurende het „uur", en ook op één „dag".

> Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood en rouw en hongersnood; en zij zal geheel met vuur verbrand worden; want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt. Openbaring 18:8.

Na 22 oktober 1844 mag profetische tijd niet langer profetisch worden toegepast, en daarom

wordt het oordeel over de pauselijke macht voorgesteld als plaatsvindend in een „uur”, en ook in een „dag”. Het „uur” van haar oordeel is de profetische periode vanaf de zondagswet in de Verenigde Staten totdat de genadetijd sluit. Het is van belang deze periode af te bakenen bij het overwegen van de Elia van de laatste dagen, want Elia’s strijd op de berg Karmel volgt op de innerlijke beproeving van Gods volk in de laatste dagen, en de beproevingsperiode voor zowel de gemeente als de wereld bevat dezelfde profetische begin- en eindpunten.

De twee stemmen van Openbaring achttien vertegenwoordigen twee onderscheiden oproepen aan twee kerken. De eerste kerk is de honderdvierenveertigduizend van Openbaring hoofdstuk zeven, en de tweede kerk die geroepen wordt, is de grote schare van Openbaring hoofdstuk zeven. De oproep aan de honderdvierenveertigduizend wordt gedaan terwijl de Heilige Geest in mate wordt uitgestort, en de oproep aan de grote schare wordt gedaan wanneer de Heilige Geest zonder mate wordt uitgestort.

> „De profeet zegt: ‘En ik zag een andere engel neerdalen uit de hemel, hebbende grote macht; en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid. En hij riep krachtig met sterke stem, zeggende: Babylon, die grote stad, is gevallen, is gevallen, en is geworden een woonstede der duivelen’” (Openbaring 18:1, 2). Dit is dezelfde boodschap die door de tweede engel werd gegeven. Babylon is gevallen, „omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij” (Openbaring 14:8). Wat is die wijn?—Haar valse leerstellingen. Zij heeft de wereld een valse sabbat gegeven in plaats van de sabbat van het vierde gebod, en zij heeft de leugen herhaald die Satan Eva het eerst in Eden vertelde—de natuurlijke onsterfelijkheid van de ziel. Vele verwante dwalingen heeft zij wijd en zijd verbreid, „lerende leringen, die geboden van mensen zijn” (Mattheüs 15:9).
>
> ‘Toen Jezus Zijn openbare bediening begon, reinigde Hij de tempel van haar heiligschennende ontwijding. Onder de laatste daden van Zijn bediening bevond zich de tweede reiniging van de tempel. Zo worden ook in het laatste werk ter waarschuwing van de wereld twee onderscheiden oproepen tot de kerken gedaan. De boodschap van de tweede engel luidt: “Babylon is gevallen, is gevallen, die grote stad, omdat zij alle volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij” (Openbaring 14:8). En in de luide roep van de boodschap van de derde engel wordt een stem uit de hemel gehoord, die zegt: “Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt en opdat gij van haar plagen niet ontvangt. Want haar zonden zijn opgestapeld tot aan de hemel, en God heeft aan haar ongerechtigheden gedacht” (Openbaring 18:4, 5).’ Selected Messages, boek 2, 118.

De machtige engel daalde neer ter vervulling van Openbaring hoofdstuk achttien, toen de grote gebouwen van New York City op 11 september 2001 ten val werden gebracht met de komst van de „oostenwind” van de islam. Vervolgens riep hij „met krachtige stem luid”, zeggende: „Gevallen, gevallen is Babylon, de grote, en zij is een woonplaats van duivelen geworden.” En daarna wordt in vers vier een andere stem „uit de hemel gehoord, zeggende: ‘Gaat uit van haar, Mijn volk.’” Die twee stemmen zijn „twee onderscheiden oproepen, gedaan aan de kerken.” De twee onderscheiden kerken van God in de laatste dagen worden aangeduid als de honderd vierenveertig duizend en de grote schare.

De beproevingsperiode voor de honderdvierenveertigduizend begint met de islam van de derde Wee, die Jesaja aanduidt als de „dag van de oostenwind”. Die beproevingsperiode eindigt met de spoedig komende zondagwet in de Verenigde Staten en de handhaving van het merkteken van het beest. Het beest is de vervalste koning van het noorden, het hoofd van het moderne Babylon. Babylon is de leeuw in Daniël hoofdstuk zeven, en de ongehoorzame profeet uit Juda, die het Laodiceïsche adventisme vertegenwoordigt, sterft in de periode die begint met de „ezel” van de islam (11 september 2001) en eindigt met de „leeuw” (Modern Babylon).

In de tijdsperiode die wordt voorgesteld als „het graf” van de ongehoorzame profeet van het Laodicese adventisme, wordt de late regen uitgemeten, terwijl er een afzonderlijke roep tot de gemeente van de honderd vierenveertigduizend klinkt. Wanneer die periode eindigt, op het „uur” van de „grote aardbeving”, die de zondagswet in de Verenigde Staten voorstelt, breekt de periode van de tweede stem van Openbaring achttien aan met de invoering van het merkteken van het beest, dat het merkteken van de koning van het noorden is. Tegelijkertijd wordt de islam van het derde Wee gebruikt om een voortschrijdend, toenemend oordeel over een afvallige wereld te brengen. De boodschap die door het „vaandel” van de honderd vierenveertigduizend wordt verkondigd gedurende die tweede afzonderlijke roep tot de gemeente van de „grote schare”, identificeert het „merkteken” van de „koning van het noorden”, en de rol van de islam van het derde Wee, voorgesteld als de „kinderen van het oosten”.

De boodschap die in vers vierenveertig van Daniël hoofdstuk elf de pauselijke macht in toorn doet ontsteken, en de boodschap die het laatste pauselijke bloedbad in gang zet, wordt voorgesteld als „tijdingen uit het oosten” (de islam) en „het noorden” (het merkteken van het beest). In die periode brengt, evenals in de voorafgaande periode, de islam van de „oostenwind” oordeel over de Verenigde Staten om de periode te doen beginnen, en de periode eindigt wanneer de koning van het noorden aan zijn einde komt, „tussen de zeeën en de heerlijke heilige berg”, in het dal van Megiddo en de berg bij Karmel.

De oordeelsperiode voor het moderne Babylon, die haar sterfbed (graf) vertegenwoordigt, begint met het symbool van het oosten en eindigt met het symbool van het noorden, evenals het sterfbed van de ongehoorzame Laodiceense profeet eindigde in de eerste duidelijke roep tot de gemeenten. Het graf (sterfbed) waarin zowel de leugenachtige profeet van Bethel als de ongehoorzame profeet van Juda begraven zijn, wordt voorgesteld tussen een „ezel” en een „leeuw”.

Elia vertegenwoordigt Gods volk in de laatste dagen, dat werd geconfronteerd met een drievoudige vijand, voorgesteld door Achab, Izebel en de profeten van Izebel. Izebel is het symbool van de pauselijke macht in de vierde gemeente van Thyatira, en haar profeten op de Karmel werden voorgesteld door de profeten van Baäl en de priesters van het gewijde bos. Baäl vertegenwoordigt een mannelijke godheid en de priesters van het gewijde bos vertegenwoordigden Astarte, een vrouwelijke godheid; aldus bestonden Izebels valse profeten uit mannen en vrouwen, hetgeen de vereniging van Kerk en Staat voorstelt die in het boek Openbaring wordt weergegeven door het beeld van het beest.

Het zijn de Verenigde Staten die eerst in de Verenigde Staten en vervolgens in de wereld een beeld

van het beest oprichten, en het zijn de Verenigde Staten die de valse profeet van de drievoudige vereniging zijn. Achab, de koning van de tien stammen, vertegenwoordigt de tien koningen van Openbaring zeventien, dat wil zeggen de draak, en Izebel is het beest. Elia bevond zich in confrontatie met de drievoudige vereniging van het Moderne Babylon, op de berg Karmel, waar de hoer van Babylon aan haar einde komt zonder dat iemand haar helpt. De drievoudige toepassing van Elia vertegenwoordigt de uiterlijke confrontatie die tegen Gods volk van de laatste dagen wordt ingebracht, en Elia vertegenwoordigt de profeet die in directe confrontatie staat met die drie machten.

Een belangrijk element in het verhaal van Elia is de „regen", die de late regen voorstelt die wordt uitgestort in de geschiedenis van de confrontatie. In de aanloop naar de confrontatie op de berg Karmel heeft Elia duidelijk verklaard dat er geen regen zou zijn, behalve op zijn woord. De periode die voorafgaat aan het „uur" van Izebels oordeel is de periode die wordt voorgesteld door de eerste onderscheiden „stem" die aan de gemeenten werd gegeven. Die „stem" kwam op 11 september 2001, en in die periode werd de „regen" slechts „gemeten", en in die periode waren er twee rivaliserende boodschappen van de late regen die betrokken waren bij Habakuks twistgesprek. De ene was de valse boodschap van het wenen om Tammuz, die een „boodschap van vrede en veiligheid" voorstelde, en de andere was de ware boodschap van de derde Wee van de islam.

De ware boodschap van de „spade regen" was gebaseerd op de rol van de islam van de derde Wee. Die boodschap vond haar oorsprong in één bron (namelijk Future for America), en de twee boodschappen streden om de voorrang totdat de geschiedenis de geldigheid van de ware boodschap bevestigde en tevens de dwaasheid van een boodschap van „vrede en veiligheid" in een tijd als deze bevestigde.

> „De profetieën van Daniël en van Johannes moeten worden begrepen. Zij verklaren elkaar. Zij geven de wereld waarheden die iedereen zou moeten begrijpen. Deze profetieën moeten in de wereld tot getuigenis zijn. Door hun vervulling in deze laatste dagen zullen zij zichzelf verklaren." Kress Collection, 105.

De eerste vervulling van Elia in de drievoudige toepassing van Elia wordt bevestigd door de tweede Elia, die Jezus met Johannes de Doper identificeerde. Samen bevestigen die twee getuigen de derde Elia.

> En toen zij heengingen, begon Jezus tot de scharen te zeggen aangaande Johannes: Waarvoor zijt gij uitgegaan in de woestijn? Om een riet te zien, door de wind heen en weer bewogen? Maar waarvoor zijt gij uitgegaan? Om een mens te zien, gekleed in zachte gewaden? Zie, zij die zachte kleding dragen, zijn in de huizen der koningen. Maar waarvoor zijt gij uitgegaan? Om een profeet te zien? Ja, Ik zeg u, en meer dan een profeet. Want deze is het, van wie geschreven staat: Zie, Ik zend Mijn bode voor Uw aangezicht, die Uw weg voor U bereiden zal. Voorwaar, Ik zeg u: Onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan groter dan Johannes de Doper; maar de minste in het Koninkrijk der hemelen is groter dan hij. En van de dagen van Johannes de Doper af tot nu toe wordt het Koninkrijk der hemelen geweld

aangedaan, en de geweldigen grijpen het met geweld. Want al de profeten en de wet hebben geprofeteerd tot op Johannes. En indien gij het wilt aannemen: hij is Elia, die komen zou. Wie oren heeft om te horen, die hore. Mattheüs 11:7–15.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„Heden, in de geest en kracht van Elia en van Johannes de Doper, vestigen boodschappers door God aangesteld de aandacht van een aan het oordeel prijsgegeven wereld op de plechtige gebeurtenissen die weldra zullen plaatsvinden in verband met de sluitingsuren van de genadetijd en de verschijning van Christus Jezus als Koning der koningen en Heer der heren. Spoedig zal iedere mens geoordeeld worden naar de daden die in het lichaam gedaan zijn. Het uur van Gods oordeel is gekomen, en op de leden van Zijn gemeente op aarde rust de plechtige verantwoordelijkheid om hen te waarschuwen die als het ware op de uiterste rand van het eeuwig verderf staan. Aan ieder mens in de wijde wereld die gehoor zal geven, moeten de beginselen die in het grote conflict waarom gestreden wordt op het spel staan, duidelijk worden voorgehouden, beginselen waaraan het lot van de gehele mensheid hangt.

„In deze laatste uren van genadetijd voor de mensenkinderen, nu het lot van iedere ziel zo spoedig voor eeuwig zal worden beslist, verwacht de Heer van hemel en aarde van Zijn gemeente dat zij tot handelen ontwaakt als nooit tevoren. Degenen die in Christus vrijgemaakt zijn door de kennis van kostbare waarheid, worden door de Heere Jezus beschouwd als Zijn uitverkorenen, bevoorrecht boven alle andere volken op het aangezicht der aarde; en Hij rekent erop dat zij de deugden verkondigen van Hem Die hen uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht. De zegeningen die zo overvloedig worden geschonken, moeten aan anderen worden meegedeeld. Het goede nieuws van de zaligheid moet uitgaan tot elk volk, geslacht, taal en natie.″

„In de visioenen van de profeten van ouds werd de Heere der heerlijkheid voorgesteld als Degene die Zijn kerk bijzonder licht zou schenken in de dagen van duisternis en ongeloof die aan Zijn tweede komst voorafgaan. Als de Zon der Gerechtigheid zou Hij over Zijn kerk opgaan, ‘met genezing onder Zijn vleugelen.’ Maleachi 4:2. En van iedere ware discipel zou een invloed uitgaan ten leven, tot moed, hulpvaardigheid en ware genezing.

„De komst van Christus zal plaatsvinden in de donkerste periode van de geschiedenis van deze aarde. De dagen van Noach en van Lot beelden de toestand van de wereld uit vlak vóór de komst van de Zoon des mensen. De Schriften, die vooruitwijzen naar deze tijd, verklaren dat Satan zal werken met alle kracht en ‘met allerlei verleiding der ongerechtigheid’. 2 Thessalonicenzen 2:9, 10. Zijn werkzaamheid wordt duidelijk geopenbaard door de snel toenemende duisternis, de talloze dwalingen, ketterijen en misleidingen van deze laatste dagen. Niet alleen voert Satan de wereld als gevangene mee, maar zijn misleidingen doortrekken ook de kerken van onze Heer Jezus Christus die Hem slechts belijden. De grote afval zal zich ontwikkelen tot een duisternis diep als middernacht. Voor Gods volk zal het een nacht van beproeving zijn, een nacht van geween, een nacht van vervolging om der waarheid wil. Maar uit die nacht van duisternis zal Gods licht schijnen.” Profeten en Koningen, 716, 717.